

Tidligere assistent til præsident Reagan, Paul Craig Roberts: Kun en besejring af Russiagate-kuppet vil redde nationen

29. jan., 2018 – Paul Craig Roberts, tidligere assistent til præsident Ronald Reagan og nu en fremragende analytiker af amerikanske anliggender, skrev den 15. jan. sin nationalt syndikerede klumme, som en »alarmklokke« for amerikanerne om at indse, at »Det, der står på spil med Russiagate, er ekstremt: De, der står bag, har planer om et ulovligt kup imod præsident Trump, og de må stoppes«.

De »presse-stituerede«, der arbejder for Det britiske Imperium, kunne »slippe godt fra« at overbevise tilstrækkeligt mange amerikanere om, at Trump må have gjort noget forkert, og at det er retfærdiggjort at fjerne ham. Hvis efterretningstjenesterne kan lykkes med et kup i USA, så er det enden på al demokrati, og alle regeringsgrenene vil blive magtesløse under et diktatur, der regeres af politiorganisationer, skriver han.

De amerikanere, der siger, de ikke behøver Husets Efterretningskomites Rapport, der beviser, at Russiagate er et kupkomplot, fordi de alligevel ikke tror på Russiagate, overser pointen, siger Roberts. De personer, der er involveret i dette kup, må identificeres, anklages og retsforfølges »for højforræderi«. Demokrati sikrer ikke folkets mulighed for at stille regeringen til regnskab, hvis det er en politistat, og det er den kurs, USA har fulgt nu igennem nogen tid, skriver

han. Nu, i en besejring af kuppet mod Trump, ligger vores mulighed for at vende denne kurs.

Federal Intelligence Surveillance Act (FISA) domstolskendelsen, der blev brugt til at udspionere Trump og andre, og som er blevet afklassificeret, udgivet og forklaret af NSA-signalekspert Bill Binney, tidligere statsanklager Joseph di Genova og Roberts selv, indeholder indrømmelser fra FBI og Justitsministeriets side om, at de udspionerede og indhentede domstolens kendelse under falske forudsætninger, i overtrædelse af loven. Roberts informerer amerikanerne om, at FISA-domstolen selv har fået indrømmelser fra FBI og Justitsministeriet om, at de på ukorrekt vis spionerede og indhentede en domstolskendelse under falske forudsætninger; dvs., at de løj for domstolen for at få en kendelse, der tillod dem at spionere ulovligt. Roberts siger, »Enhver, der, ligesom Justitsministeriets kontakt Stephen Boyd siger, at Justitsministeriet 'ikke er bevidst om nogen forseelser'«, lyver.

Justitsministeriet har allerede indrømmet sine forseelser over for FISA-domstolen, forklarer Roberts. Da Admiral Rogers, den tidligere direktør for den Nationale Sikkerhedstjeneste, NSA, opdagede, at FBI og Justitsministeriet kaprede spionsystemet af partiske, politiske grunde, bekendtgjorde Rogers, at han ville informere FISA-domstolen. Dette fik FBI og Justitsministeriet til at skynde sig til domstolen foran ham og tilstå »fejltagelser« og love at »stramme op« og undgå det i fremtiden. Roberts siger, »Det er disse 'fejltagelser' og rettelser, som FISA-dokumentet afslører«.

Roberts konkluderer, »Informationen findes allerede i det offentlige rum, som beviser, at Russiagate var en sammensværgelse, der blev organiseret med det formål at bringe USA's valgte præsident til fald«. Han tilføjer, at Rusland og Kina ville se dette kup som »USA's endelige overgang til en politistat«. De ville opgive enhver utopisk idé om at opnå »et kompromis« med USA.

Lyndon LaRouches Politiske Aktionskomite har til hensigt at præstere dette ved at organisere borgere til at vende tilbage til det »Amerikanske System« med Lyndon LaRouches »Fire Love«.